

SUBT-OXIDU DE ARGINTU. Ag^2O .

Acest oxidă s'a descompune prin D. Woehler, adică într-un eșant de hidrogenă asupra citratului de argintă în căldură la 100° ; se formează apoi un citrat de subt-oxidă de argintă. Dissoluția acestei săruri este frată; cănd se traktează prin potasă, atunci dacă nu se precipită nerău de subt-oxidă de argintă.

Acest subt-oxidă este prea puțin stabil; o căldură moale îl descompune în oxigenă și în argintă metalic; formația acidului chlorhydrică din clorură frată (Ag^2Cl). Cei-l-alii acidii nu se combină cu subt-oxidul de argintă, și îl descompune în protoxidă care se dissolvă și în argintă metalic.

Ammoniacul îl descompune ușor.

Săpările de protoxidă de argintă, tratate prin protochlorurul de stannumă, iaă o culoare frată, care poate să devină după formarea subt-oxidului de argintă.

PROTOXIDU DE ARGINTU. AgO .

Protoxidul de argintă se prepară tratând azotatul de argintă prin potasă cu prisos și prin apă de barită. Se precipită o pulbere fină în tăblă, care printre o căldură la 60° ia o față frată înkisă.

Fața aceea galbenă ce prezintă oxidul de argintă, în momentul precipitației sale, pare a arăta că se află în hydrată de acest oxidă; dar acest hydrată este prea ne-stabil, și se descompune chiar în timpul săptămînilor săi printre o căldură la $+ 60^\circ$.

Oxidul de argintă este o bază puternică care sățără de tot proprietățile acidilor lor mai energetice; astăzi azotatul de argintă este neșters la reactivitatea colorată. Este săporă solubilă în apa cărată; această dissoluție are o reacție alcalină, împărțindu-se în violetă și adăuce iapătă albastre xîptia de tărpescă roșie.

Oxidul de argintă este de tot nesolubil în potasă și în sodă. Se dissolvă în lăzăriile sticloase și le colorează în galben.